

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH. — Redactor: M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90, Basarabia—România.

Inscris Trib. Lăpușna sub No. 3472/1938.

Către cititorii noștri.

Mulțumim Lui Dumnezeu că în anul trecut am putut tipări revista noastră. Din cauza împrejurărilor, cari nu depind de noi, editarea revistei nu s'a putut executa în mărimea ei obișnuită. Să sperăm în ajutorul lui Dumnezeu și a copiilor Lui, ca să putem duce, și în acest timp greu, mai departe vestea cea bună a mântuirii în Isus Mesia, sufletelor zdrobite din poporul Israel și neamuri.

REDACTIA.

2143 194 A

KOLOZSVAR

P A C E.

Greutățile timpului de astăzi prin care trecem, au influențat asupra noastră, ca să uităm (sau poate că noi n'am știut niciodată) înțelesul adevărat al păcii.

Cuvântul „pace” ocupă un loc însemnat în vocabularele tuturor limbilor și în articolele scriitorilor politici, dar adevărată pace se găsește numai în ceruri și rareori în sufletele omenești cari, ca personalități alese, reflectă raze din acest dar dumnezeu.

De obicei prin cuvântul „pace” se înțelege o stare, când nu este o ceartă între două țări; sau dacă luăm exemple mai frecvente, când soacra tace și nevasta nu arată semne de supărare. Se înțelege, că o astfel de „pace” atărnă de „un fir de păr”, fiindcă pe neașteptate să întâmplă, că la granița celor două țări să se producă un „scandal”, și anume: un soldat plecând dela pichetul său și neștiind bine direcția, trece granița și cu durere constată, că se află în altă țară. Scandalul se termină cu împușcături din ambele părți, cu note de protest, etc. Sau, iată că nevasta n'a zis so-

acrei bună dimineață cu un ton prietenesc după placul ei, și pacea dispare și se încinge o ceartă aprigă, injurând or insultând neamurile din ambele părți.

Sub „pace” nu trebuie să se înțeleagă o stare, când la graniță e liniște și nevasta cu soacra nu se injură. Doresc, când scriu aceste rânduri, să exprim într'o formă adevărată înțelesul cuvântului „pace”, și văd că n'am cuvinte destule din cauza că pacea nu e numai un lucru de înșușit cu mintea, ci un dar de primit cu inima și simțit tocmai cum se simte o muzică.

Profetul Isaia, a cărui suflet a fost o oglindire a cerurilor, a văzut starea păcii viitoare în tablouri, de exemplu: lupul atunci va avea mai multă inteligență decât politicianii de astăzi: el își va îmbunătăți vieța sa economică fără nici o vărsare de sânge; el nu va sfâșia pe mielușelul, ci mai bine va mânca paie. Tigurul, leul și alte fiare sălbatice nu se vor agăța de nimeni. Oamenii, desigur, că vor fi atunci mai cuminți și nu se vor dușmăni între ei.

Profetul Isaia acum 2700 ani în urmă a simțit adevărată pace. Și astăzi această pace o simt adevărații urmași a lui Isus Mesia. Pacea sufletească este o stare de bucurie, care nu poate fi de nimeni răpită. Dar unde se poate dobândi o astfel de bucurie, tare ca fierul, ca ea să nu fie turburată de nimeni? Noi foarte bine știm, că astăzi, un împărat sau un dictator, care își poate procura mai multe bucurii decât ceilalți muritori, nu e în stare să-și păzească totdeauna bucuria și ea e turburată chiar de lucruri mărunte. Dar un credincios în Isus Mesia, fie sărac sau bogat, învățat sau neînvățat, posedă

această bucurie a pacii, fiindcă sufletul lui (măcar că corpul lui e pe pământ) trăiește în ceruri, și cine poate trage cu pușca în ceruri?

Isus Hristos, ocupă în inimile acestei lumi atâta loc, cât cuvântul pace în vocabular, iar această înseamnă, ca Mântuitorul este nesocotit și gonit. Despre Mesia profetul Isaia a prezis, că El este Domnul pacii. Deaceia, cine crede și simte pe Isus Mesia, acela are bucuria, fericirea și pacea Lui. Iar El a avut pace chiar și pe cruce, când era batjocorit și părăsit de toți. Privește la pacea Lui și vei căpăta pacea cerească.

M. Richter.

Minciuna.

„Orice minciună este păcat“,—ne spune Sf. Scriptură. Nici un păcat nu este atât de comun majorității oamenilor, atât de tolerat, atât de îndrăgît de ei. Mint copiii, mint părinții; mint elevii și profesorii; mint domnii în palate și țărani în bordeii. Se minte în scris și în grai. Intr'o zi de durere—minciuna nu părăsește oamenii; în zile de bucurie și ea nu lipsește, continuu cleioasă, lingușitoare. Un sărac minte pentru că vrea să fie bogat; bogatul—pentru că bogăția-i pare de neajuns. La înmormântare—mint, ca să aline durerea; la naștere, —ca să aducă bucurie părinților?!

Unde să găsești măcar un om, care n'a mințit niciodată în viața sa?

Unde este origina acestui păcat? Biblia ne spune: „tatăl minciunei este diavolul“. El este animatorul tuturor schimonosirilor de adevăr; el este aprigul răspânditor și propovăduitor al acestei molimi, ce se întinde în fie care zi mai tare, mai impunător.

A deveni nu fiu al diavolului prin minciună—este un lucru foarte periculos. Dacă minciuna nu e „mare crimă“—părerea multora, atunci urmările ei sunt de multe ori fapte cari se

pot lua la întrecere chiar cu crime mari!

Se spune că în țara Siamului exista pe vremuri o lege pentru cei mincinoși. Dacă vre-un cetățean era prins cu minciuna, i se punea lacăt la gură pe toată viața. Puțini s'ar fi găsit, care ar fi călcat această lege drastică. Inchipuiți-vă, ce liniște ar domni în orașele noastre, dacă oricărui mincinos i s'ar atârna la gură un lacăt, semnul minciunei. N'ar scăpa de această „giuvaerică“ nici împărații nici ministrii, nici înțelepții, nici cei, cu carte, nici cei fără carte, etc. Ce aspect ar avea orașele și satele cu oamenii, cari poartă câte o botniță, semnul unui adept al minciunei?

A scăpa de minciună nu este așa de ușor, cum cred unii. Odată minciună rostită—devii fiul diavolului, și deaceia nu poți scăpa de minciună până ce nu scapi de tatăl ei. Hristos a venit să ne scape de puterea diavolului—„tatăl minciunei“ și odată scăpăt de el, scapi și de păcatul minciunei. Hristos e unica cale pentru salvarea omenirii de orice păcat și de păcatul minciunei. Altă cale nu există.

M. T.

Note și impresii din călătoria în străinătate.

(Continuare din N-rul 11-12/1939).

Din München am plecat noaptea, iar dimineața am ajuns la Köln, unde a trebuit să schimbăm trenul. Până la plecarea lui am vizitat orașul. Îndată cum ieși din gară, zări renumita catedrala catolică, numită „Dom”. Am plecat spre biserica aceasta minunată, pe care o cunoșteam numai din cărți. Ce impunătoare construcție, ce arhitectura minunată! Atâtea figuri pictate și sculptate ale Mântuitorului, sfinților și martirilor, și făcute cu atâta măiestrie, că te cuprinde mirarea, cum au putut oamenii să facă așa ceva! În interiorul bisericii te pierzi între coloanele masive ale clădirii. Constructorii au vrut să arate, că omul în fața lui Dumnezeu trebuie să se umilească și să simtă că este un praf. Mă gândeam: în care țară și în ce colț al pământului s'ar putea face acum o astfel de catedrală? De unde s'ar putea aduna mijloace pentru a ridica o astfel de construcție?

Nu vom discuta aci, dacă place sau nu place lui Dumnezeu un asemenea mijloc de a sluji lui Dumnezeu, însă trebuie să recunoaștem că credincioșii de atunci au jertfit din belșug. Ateismul din zilele noastre a ros sufletul oamenilor. Slava lui Dumnezeu este călcată, iar slava omului căzut în mocirlă păcatului este pusă mai presus de orice. Lumea începe să se închine la un idol și acest idol este însăși omul, lui i se fac monumente, lui i se cântă imnuri de slavă peritoare.

După vizitarea catedralei am intrat în muzeul ei.

Prin sălile spațioase ne-a condus un funcționar, care ne-a dat explicațiile necesare. Diferite picturi din viața sfinților, și îndeosebi

a Mântuitorului, trezeau gânduri despre o lume plină de idealuri sfinte, despre o viață predată lui Dumnezeu până la moarte. Într-o sala printre picturile religioase era atârnat un tablou, care ne-a pus în mirare. Pe pânza acestui tablou era pictat cu mare măiestrie un hoit de porc. Am întrebat pe însoțitorul nostru, dacă știe, ce rost mai are tabloul acesta cu hoitul în muzeul catedralei. El a dat din umeri și ne-a răspuns, că nu înțelege, ce rost mai are tabloul acesta și nu știe cum a fost pus aci.

Acest tablou cu hoitul de porc mi-a dat mult de gândit. Ce gust murdar, atât al pictorului, cât și aceluia, care a așezat în muzeul catedralei un tablou de felul acesta. Inimile multor creștini de astăzi sunt tocmai ca muzeul din Köln. Ce trist lucru, să vezi printre virtuțile lor frumoase câte un „hoit”, câte un păcat. Viața socială a multor popoare este deasemenea ca muzeul din Köln. Câte proiecte, planuri frumoase sunt mănjițe cu vre-un „hoit” al păcatului. Câte familii bune și evlavioase au pierit din cauza unui „hoit” care a fost cauza distrugerii lor!

Cel mai trist lucru este, că „hoitul” păcatului este așezat printre lucrurile sfinte, printre lucrurile bune. Dumnezeu însă urăște starea aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu ne sfătuiește să aruncăm din inimile noastre orice murdărie sufletească, orice „hoit” care s'a strecurat în viața noastră. Prin Isus Hristos putem scăpa de păcate, de „hoituri” și putem căpăta o viață nouă cu un „miros plăcut”.

(Va urma).

M. Tarlev.

Viața credincioșilor Evrei și Neevrei din Chișinău.

În timpul sărbătorilor Nașterii lui Mesia, a avut loc adunări speciale pentru copii. A doua zi de Crăciun a fost o zi caldă. Soarele împrăștia razele lui aurie și binefăcătoare. Copiii, cari au venit în curtea sălii „Mișcan”, erau voioși, fiindcă au ajuns iarăși să ia parte la marea sărbătoare a nașterii lui Mesia. Frații și surorile au stăruit să aranjeze pe copii la intrare în sală. La poartă din stradă un număr mare de copii așteptau să intre în curte, dar, cu regret, nu i-am putut lăsa, fiindcă casa noastră de rugăciune era deja arhiplină. Fratele I. Trachtman a început programul sărbătorii cu o rugăciune. După aceea a

dat o explicație scurtă despre această sărbătoare pur evreească, fiindcă Isus este Evreu. Copiii au cântat cântări, slăvind pe împăratul Mesia. Mereu răsuna din gura lor vestea pe care îngerul a adus-o Mariei: „Numele lui va fi Isus, fiindcă El va mântui pe poporul Său din păcatele lor”. Tablourile luminoase au ilustrat unele momente din istoria nașterii lui Isus, iar copiii au istorisit din Vechiul și Noul Testament. Istoria nașterii lui Isus, văzută și prin tablouri, a plăcut foarte mult copiilor. Bucuria cea mai mare a lor a fost, când a fost iluminat pomul de Crăciun. Copiii au cântat cântări frumoase despre Isus

Mântuitorul. La sfârșit, fratele bătrân s'a rugat împreună cu toți copiii, ca Dumnezeu să-i binecuvinteze și să-i crească ca niște Israeliti adevărați cu inimi curate. În sală era aproape 300 copii.

Adunările de sărbători pentru adulți deasemenea au fost foarte mult vizitate. Mulți tineri și oameni în vârstă au trebuit câteodată să stea în picioare 2—3 ceasuri, fiindcă nu era loc suficient. Iar mulți au plecat acasă, fiindcă nu era loc nici de stat în picioare. Corul copiilor și corul comunității au slăvit pe Mântuitorul. Frații tineri și bătrâni, Evrei și Neevrei, au mărturisit despre marele dar al lui Dumnezeu trimis din ceruri,

pentru salvarea omenirii. Grupul copiilor împreună cu orchestra au cântat în Ebraică, idiș și românește cântări spre slava Mântuitorului. Poezii și recitări despre nașterea Domnului Isus deasemenea n'au lipsit din programul interesant, executat de mici și mari, de Evrei și Neevrei spre slava Mântuitorului.

La adunările regulate pentru copii în fiecare Sâmbătă și Duminică, vin mulți copii să învețe lecțiunile Biblice. Adunările pentru adulți sunt vizitate de mulți tineri și oameni în vârstă. Dumnezeu să reverse Harul Său peste poporul Israel, ca să cunoască iubirea lui Dumnezeu prin Mântuitorul Isus Mesia.

DIFERITE ȘTIRI.

◆ **Viața în Palestina.** Raporturile între arabi și evrei s'au îmbunătățit. Viața în Palestina este în acest moment normală. Populația arabă, sărăcită după trei ani de turburări, încearcă să înceapă o viață nouă. Marea masă a arabilor palestinieni dorește să reia contactul cu vecinii lor evrei. Nu știm, dacă s'au convins. că vărsarea de sânge nu aduce nici un folos nimănui, ci numai diavolul se bucură de secerișul său bogat.

◆ **Anglia.** Fratele și sora Averbuch ne scriu din Londra cuvinte de încurajare și îmbărbătare, care ne sunt de un folos real în timpul acesta greu.

„În mijlocul haosului de păreri și cuvinte, copiii lui Dumnezeu aud chemarea Tatălui Cereș: „Ieșiți din mijlocul lor, poporul Meu!“ Fecioarele înțelepte și-au pregătit undelemnul Duhului Sfânt, care ne curăță

de orice înținăciune a cărnii și a duhului, prin sângele Mântuitorului Isus. În același timp, când cel nedrept va deveni mai neleginit, cel spurcat se va sursa și mai greu, cel drept să facă drepte mai departe, cel sfânt să se sfințească și mai mult. Mântuitorul ne-a spus: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri să vă uitați în sus și să vă ridicăți capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie“... **Unde-ți este privirea?**

◆ **Germania.** În ultimii ani s'a dovedit că mulți credincioși dintre Bapțiști și unii dintre Creștini după Evanghelie, au căzut sub influența spiritului diavolesc și împreună cu anti-semișii prigonesc sau ajută la prigonirea evreilor. Copiii lui Dumnezeu adevărați sunt prigoniți pentru Hristos și suferă împreună cu evreii în lagăre și închisori. **La ce ești gata?**

Dela redacție.

Mulțumim tuturor prietenilor cari ne-au trimis darurile lor benevole pentru revista din anii trecuți. Sperăm că abonații noștri, cari au posibilitatea materială, ne vor da sprijinul necesar, trimițând darurile lor benevole pentru continuarea tipăririi revistei. Mulțumim pe toți ceice ne-au dat și ne vor da mâna de ajutor, ca să putem răspândi vestea cea bună sufletelor din poporul Evreu și Neamuri.

Darurile pentru revistă și alte lipsuri în via Domnului, se pot trimite pe adresa redacției.

**Adresa: D-lui I. Trachtmann, str. Gh. Lazăr No. 90,
Chișinău, Basarabia, România.**

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH.

Redactor: Inginer M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”,
Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90. Basarabia—România.

המבשר טוב

דער טרענער פון דער גוטער בשורה
א בראט פאר רעליגיע און מאראל

געגרינדעט פון ל. י. אווערבאך
רעדאקטאר: אינזשינער מ. טארלעוו.

דער לאנדאנער אדרעס פון דער רעדאקציע:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS“, 60, Clissold Crescent, Stoke Newington,
London, N. 16, England.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

צו אונדזערע לייענער.

מיר זענען זער דאנקבאר צו גאט, וואס מיר האבן אויך אין פארגאנגענעם יאר געהאט דאס מעגליכקייט ארויסצוגיבן אונדזער צייטשריפט. איבער פארשידענע סיבות, וועלכע זענען ניט אפהענגיק פון אונדז, האבן מיר ניט געקענט ארויסגיבן אונדזער צייטשריפט אין איר גע-וויינטלעכן פארמאט. מיר ווילן האפן אין גאטעס הילף, כדי מיר זאלן אויך אין דער שווערער צייט, ווייטער טראגן די גוטע בשורה וועגן דער ישועה שלימה, צו אונדזער ליידענד פאלק און צו די גוים אין ישוע המשיח, וועלכער איז דער עבד ה'די, גאטס קנעכט, אומצוקערן די שבטים פון יעקב'ן און צו זיין דער אור הגוים, דאס ליכט פאר די פעלקער און די ישועה עד קצה הארץ, די הילף ביז צו די עקן פון דער וועלט. (ישעיה מ"ט, 6—5).
רעדאקציע.

ש ל ו ם.

זעלטענע נשמות, וועלכע, אלס יחידי סגולה, זענען אן אשפיגלונג פונעם הימל. געוויינטלעך פארשטייט מען אונטער דעם ווארט „שלום" א צייט, ווען סע קומט ניט פאר קיין קריג צווישן איין מדינה און דער אנדער; רער; אדער, היימישער גערעדט, ווען די שוויי גער שווייגט און די שנור איז אויף איר ניט ברוגז. פארשטייט זיך, אז אזא „שלום" הענגט אויף א האר, ווייל אומדערווארטעט טרעפט זיך

די טרויריקע צייט וואס מיר מוזן איבער-לעבן, האט אונדז דערצו געפירט, אז מיר זאלן פארגעסן (אדער סע קען זיין, מיר האבן קיינמאל ניט געוואוסט) דעם ריכטיקן באגריף פון שלום. דאס ווארט „שלום" פארנעמט טאקע א בכבודיקן פלאץ אין ווערטערביכער פון אלע שפראכן און אין די ארטיקלען פון פאליטישע שרייבערס, אבער דער ריכטיקער באגריף פון שלום געפינט זיך נאר אין הימל און אויך אין

דאסן אין דער וועלט ניט זיין וולא ילמדו עוד מלחמה, ישעיה ב' 4.

דאס וואס ישעיה הנביא האט צוריק מיט 2700 יאר געפילט איבער שלום, דאס פילן די אמתע מאמינים אין ישוע המשיח אויך היינט-שלום איז א צושטאנד פון פרייד, וועלכער קען פון קיינעם ניט געשטערט ווערן. אבער ווי קען מען קריגן אזא פרייד, שטארק ווי איינן, אז זי זאל פון קיינעם ניט געשטערט ווערן? מיר ווייסן דאך אז היינט, אפילו א קעניג, אדער, להבדיל, א דיקטאטאר וואס קען זיך פארשאפן פרייד מער פון די אנדערע שטערבלעכע, איז ניט ביכולת אפצוהייסן זיין פרייד אויף המיד און זי ווערט דורך קלייניקייטן געשטערט. אבער א מאמין אין ישוע המשיח, מעג ער אפילו זיין ארעם אדער רייך, געבילדעט אדער אומגעבילד-דעט, פארמאגט די דאזיקע פרייד און, זעלבסט פארשטענדלעך, אויך דעם שלום אין הארצן, ווייל זיין נשמה (הגם זיין קערפער איז אויף דער ערד) לעבט אין הימל; און ווער קען דען שיסן אין הימל אריין?

א גאנצע וועלט באהויפטעט, אז זי גלויבט אין ישוע המשיח, אבער ער אליין, ישוע המשיח, פארנעמט אין די הערצער פון דער וועלט אזא פלאץ, ווי דער שלום אין ווערטערבוך, דאס הייסט, אלס א ליידיק ווארט. וועגן אים האט ישעיה הנביא געזאגט, אז ער איז דער שר-שלום. דערפאר, דער וואס לערנט זיך אויס פילן ישוע המשיח, און גלויבט אין אים, וועלכער האט זיך מקריב געווען פאר אונזערע זינד, האט פרייד, גליק און שלום.

מ. ריכטער.

אז אויף דער גרעניץ צווישן צוויי מדינות האט זיך געטראפן א „סקאנדאל“ היינו: א סאלדאט פונעם וואכפאסטן האט אומוויסנדיק איבערגע-טרעטן די גרעניץ און סע ווערן געשיקט פרא-טעסטנאטעס, וואס ענדיקן זיך מיט שיסערייען פון ביידע צדדים. אדער נאך א גרעסערער „אומגליק“: די שנור האט ניט אפגעגעבן דער שוויגער דעם גוט-מארגן אויף דעם פריינטלעכן נוסח און מען שלעט זיך שוין אין יחוס אריין. ניין, אונזער „שלום“ דארף, מען ניט פאר-שטייען א צייט ווען ס'איז שטיל אויף דער גרעניץ און שנור און שוויגער שלעטן זיך ניט. אט וויל איך, שרייבנדיק די דאזיקע שורות, אויסדרוקן אין א ריכטיקער פארם דעם באגריף פון ווארט „שלום“, און איך זע, אז סע סטיי-ען מיר ניט קיין ווערטער; סע קען זיין, אפשר דערפאר, וואס שלום איז ניט נאר א זאך צום פארשטייען, נאר צום פילן, פונקט ווי מע פילט א מוזיק.

ישעיה הנביא, וועמענס נשמה איז געווען אן אפשפיגלונג פונעם הימל, האט געזען דעם צור-שטאנד פון צוקונפטיקן שלום אין בילדער, ווי למשל: דער וואלף וועט דעמולט פארמאגן מער אינטעליגענץ ווי די היינטיקע פאליטיקער; ער וועט פארבעסערן זיין עקאנאמישע לאגע אן א שום בלוט-פארגיסן; ער וועט ניט צערייסן דאס לעמאלע, נאר ער וועט בעסער קיינען שטרוי. דער טיגער, דער לייב און אנדערע רייסנדיקע חיות וועלן קיינעם ניט זאטשעפען. די מענטשן וועלן דעמולט אודאי און אודאי זיין קליגער; זיי וועלן זיין אזוי זיכער מיט זייערע שכנות דיקע מדינות, אז סע וועלן שוין מער קיין סאל-

נאמיצן און איינדריקן פון א רייווע קיין אויסלאנד.

(פארזעצונג פון No. 12/1989-9)

דעם צוג-ס'איז געווען מיטיק-צייט. כדי מיר זאלן אויך קענען עפעס איבערכאפן, האבן מיר געדארפט אויסטוישן אונדזער געלט אויף דינארן, יוגאסלאוויש געלט. אן דעם דאזיקן אויסטויש קען מען גאר נישט קויפן, ווען זאלט אפילו האבן א פולע קעשענע מיט לייעס. מיר האבן אויסגעביטן א סומע לייעס אויף דינארן, כדי מיר זאלן קענען באפרידיקן אונדזערע וועג-בא-דערפענישן ביז דער דייטשער גרעניץ.

איך בין אריבערגעפארן די יוגאסלאווישע גרעניץ. דער צוג לויפט איבער די שיינע פעל-דער פון אונדזער שכנה. פון צייט צו צייט האט דער צוג זיך אפגעשטעלט ביי די קלענערע וואך-זאלן, און לענגער—ביי די גרויסע סטאנציעס. מיר האבן געהאט די געלעגנהייט צווען אזעל-כע זאכן, וועלכע ביי אונדז האבן מיר זיי ניט געזען. מיר האבן זיך אפגעשטעלט ביי א גרוי-סער סטאנציע, ווו מיר האבן געדארפט בייטן

וּוּ מֵהָאֵס גַּעֲקֵנְט און נִיט דאַרְטן וּוּ מִיר הָאָבן גַּעוואָלט.

די דאָזיקע פּאַסירונג דינט אונדז אלס אַ גר־טע לעקציע פאַר אונדזער גייסטיק לעבן. פֿיל מענטשן „רייזן“ אויף אונדזער ערד און הויבן נִיט אַן טראַכטן וועגן דעם, אַז זיי דאַרפֿן „אויסבייטן“ דאַס ערדישע פאַרמעגן אויף הימעל־שע זאַכן. אַלע מענטשלעכע פאַרדינסטן האָבן זע אַ גרויסע ווערט אויף דער ערד, אָבער זיי דאַרפֿן „אויסגעביטן“ ווערן אויף אַ הימעל־שע „מטבע־“ דאַרט אין הימל האט אונדזער „מטבע־“—ווי זושוב זי זאל דאָ נִיט זיין.— קיין ווערט נִיט. פֿיל מענטשן וועלן זיין ביטער אַנטוישט, גלויבנדיק, אַז זייער ערדישע גייס־טיקע „רייכקייט“, וועט זיי געבן די רעכט צו דערגרייכן דאַס הימלשע גליק. מִיר דאַרפֿן זיך באַמיען מיט אַלע דרכים צו מאַכן דעם נויטיקן „בייט“ דאָ אויף דער ערד, איידער מִיר טרעטן אַריבער די „גרעניץ“ אין דער אייביקייט. נאָך דעם ווי דו האַסט אַריבערגעטרעטן די „גרעניץ“, קענסטו שוין מער קיין בייט נִיט מאַכן. דער ווייטיק וועט זיין באַזונדער גרויס, ווייל דו האַסט געקענט פאַרוואַנדלען דאַס ערדישע „פאַר־מעגן“ אין אייביקע, הימעלשע זאַכן, נאַר דו האַסט נִיט געטאַן אַזוי, ווי גאַט'ס וואַרט האַט דיר געראַטן.

(פאַרזעצונג קומט).

מ. טאַדלעוו.

אַריבערפאַרנדיק די דייטשע גרעניץ, זענען מִיר אַריינגעטרעטן אין אַ פּראַכטפולער געגנט. דער לעקטורישער צוג האַט אונדז געפירט אַיִבער בערג און טאַלן. טאַלן מיט שיינע לאַנקעס און מיט ראַסן־בהמות האָבן זיך געביטן מיט בערג, ווייסע פונעם שניי. פאַר אונדזערע אויגן זענען פאַרביגעפּלויגן ווּנדערלעכע בילדער. די נאַטור־שיינקייט האַט אויפגעוועקט אין אונדז געדאַנקען פון דאַנקבאַרקייט צו גאַט פאַר זיין ווּנדערלעכע שאַפונג. קיין מיונכען זענען מִיר אַנגעקומען אין אַוונט. דאָ האָבן מִיר זיך גע־דאַרפט איבערזעצן אין אַן אַנדער צוג. ווען מִיר זענען אַראַפּגעגאַנגען פונעם צוג, האָבן מִיר גע־וואַלט אויסטוישן אונדזער געלט אויף דייטשע מאַרקן, כּדי צו קענען קויפֿן עפעס עסן פאַר זיך, נאַר, ליידער, האָבן מִיר נישט געקענט אויסטוישן. די מידקייט און דער הונגער האָבן אונדז פון די פּיס געוואַרפֿן. ס'האַט אונדז שטאַרק באַנג געטאַן, פאַר וואַס מִיר האָבן ביי דער גרעניץ נִיט אויסגעביטן דאַס געלט. מִיר האָבן ביטער געלאַכט פון אונדזער פּינאַנציעלער לאַגע: פאַר טויזנט ליי האַט מען נִיט געקענט קויפֿן אפּילו קיין בייגל, און מיט אַ קע־שענע פּול מיט אונדזער געלט, וואַס אין דער היים האַט דאַס אַ גרויסע ווערט, האָבן מִיר דאָ נישט געקענט קויפֿן קיין שטיקל ברויט! נאַר מִיר אליין זענען דאַרין שולדיק געווען: מִיר האָבן געדאַרפט אויסבייטן דאַס געלט דאַרט.

דאַס לעבן ביי די יהודים-משיחיים אין קעשענעוו.

דאָ און דאַרט איז נאָך געליגן אַביסל פונעם ערשטן שניי, וועלכער האַט באַפּוצט די ערד. צווישן די קינדער, וואַס שטעלן זיך אין די רייען אין הויף פון „משכן“ הערשט אַ פּריי־לעכע שטימונג, ווייל זיי האָבן ווידער דערלעבט דעם גרויסן יום־טובֿ. די עלטערע ברידער שטעלן אויס די קינדער ביים אַריינגאַנג אין זאַל. ביים טויער קומען נאָך פֿיל קינדער און ווילן אויך אַריינקומען אין הויף אַריין, אָבער, ליידער, קענען מִיר זיי נִיט אַריינלאַזן. ווייל אונדזער בית־התפּילה איז קליין פאַר דער גרויסער מחנה. ענדלעך האַט מען די פונעם הויף אַריינגעלאַזט און גיך איז פאַרנעמען געוואָרן דער גאַנצער זאַל. אַלע דורכגענג און יעדעס ווינקלעך. דער על־

מִיר זענען דאַנקבאַר צו גאַט, וואַס ער העלפט אונדזערע ברידער און שוועסטער, יידן און נִיט יידן, געמיינזאַם צו אַרבעטן, כּדי צו טראַגן די גוטע בשורה וועגן דער רעטונג אין ישוע המשיח. מיט וואַרט און מעשים, צו אונדזער פּאַלק ישראל. הגם מִיר לעבן איבער פאַרשידענע שווע־ריקייטן, דאַך שענקט אונדז גאַט עד היום זיי־נע ברכות.

אין דער צייט פון די ימים־טובים לכבוד ישוע המשיח'ס געבורטסטאג איז איינגעארדענט געוואָרן עטלעכע ספעציעלע קינדער־פאַרזאַמלונג־גען. דער 2 טער טאג יום־טוב איז געווען אַ וואַרעמער טאג, כּמעט ווי פּרילינג. די זון האַט העל געלויכטן מיט אירע גאַלדענע שטראַלן.

געשטאנען צו 3—2 שעה אויף די פיס, ווייל ס'איז ניט געווען גענוג ארט אין אונדזער קליי-נעם זאל. בכלל האבן פיל מענטשן, אין דער יום-טוב צייט, ליידער, געמוזט אהיים גייען, ווייל ס'איז ניט געווען קיין ארט פאר אלע. אונדזער געמיינדע און קינדער-כאר האבן גע-זינגען שיינע לידער לכבוד ישוע המשיח. יונגע און עלטערע ברידער, יידן און פון אנדערע פעלקער, האבן עדות געזאגט וועגן דעם אויס-לעזער ישוע, וועלכער איז געבוירן געווארן אין זייערע הערצער. די קינדער-גרופע צוזאמען מיטן ארקעסטר האבן אויסדערפולט פריילעכע לידער אין העברייאיש, יידיש און רומעניש. די קינדער האבן פארגעבראכט שירים און דערציילונגן גען וועגן דעם געבורט פון משיחין.

אויך אין דעם נייעם יאר האט אונדז שוין גאט געבענטשט. ביז איצט קומען פיל קינדער יעדן טאג און אין די רעגלמעסיקע קינדער-פארזאמלונגען, יעדן שבת און זונטיק און לער-נען בבלישע לעקציעס און זינגען לידער. אויף די רעגלמעסיקע אוונט-פארזאמלונגען, יעדן שבת און זונטיק אונט, קומען אויך פיל יוגנט און דער-וואקסענע און הערן דאס ווארט פון גאט. זאל גאט בענטשן קליין און גרויס, אז פיל זאלן זיך ארויס-ראטעווען פון דער זינד און ווערן אמתע בני ישראל בלב תמים בזכות ישוע המשיח.

טערער ברודער האט אנגעפאנגען דעם פראגראם פונעם קינדער-יום טוב מיט א תפילה. א קורצע דערקלערונג איז געגעבן געווארן וועגן דעם, אז דער יום טוב איז א יידישער. ווייל ישוע המשיח איז א ייד. די קינדער האבן געזינגען פריילע-כע לידער, לויבנדיק דעם מלך המשיח. זיי האבן פארגעבראכט די בשורה פונעם מלאך: „דו זאלסט זיין נאמען רופן ישוע, ווייל ער וועט ארויס-ראטעווען זיין פאלק פון זיינע זינד.“ די ליכט-בילדער האבן אילוסטרירט ישוע המשיח'ס גע-בורט, וועגן וועלכן די קינדער פון אונדזער גרופע האבן דערציילט פון אלטן און נייעם טעסטא-מענט. די אמתע געשיכטע וועגן ישוע המשיח'ס געבורט איז די קינדער זער געפעלן געווארן. די גרעסטע שמחה איז געווען, ווען מ'האט אן-געצינדן די ליכטלעך אויף דעם שוין-באפוצטן בוים, און זיי האבן געזינגען לידער. צום סוף פונעם פראגראם האט דער עלטערער ברודער מתפלל געווען מיט די קינדער, אז גאט זאל זיי בענטשן אויסצוואקסן אמתע יידישע קינדער מיט ריינע הערצער. אין זאל איז געווען כמעט 300 קינדער. ביים ארויסגאנג האט יעדער קינד באקומען א יום-טובדיקע מתנה.

ס'איז אויך איינגעארדענט געווארן אין דער צייט פון די ימים-טובים פארזאמלונגען פאר דער-וואקסענע. פיל יוגנט און דערוואקסענע זענען

יידיש-אראבישע דערנענטערונג.

לעכער אטמאספער. ס'איז זער וויכטיק דער פאקט, וואס אין דער דאזיקער באראטונג האבן זיך אויך באטייליקט הויכע רעגירונגס-באאמטע-ס. ס'איז אויך כדאי צו באצייכענען דעם פאקט, אז צום ערשטן מאל איז דער המשה-עשר-יום טוב געפייערט געווארן (דער טראדיציאנעלער יום-טוב פאר דער יידישער יוגנט) אויך פון די שילער אין די אראבישע שולן. די אראבישע קינדער האבן אונטער דער אנפירונג פון זייערע לערער געפלאנצט בויער אין די אראבישע געגנטן. די מאכט האט זיך באצויגן מיט סימפא-טיע צו דער דאזיקער אינציאטיוו.

אין „רענאטעריא נאאסטרא“, נומער 700 (דערשיינט אין בוקארעסט) ליינען מיר פאלגנדעס: „דער וויצע פרימאר פון ירושלים, דניאל אויסטער, האט אונטערגענומען א אקציע פאר דער שאפונג פון א יידיש-אראבישער מיטאר-בעטשאפט אויפן געביט פון קאנסיליום-קאמונאל (שטאט-באראטונג). צו דעם ציל האט ה' אויס-טער איינגעלאדן צו זיך אהיים א רייע אנגע-זענע פערזענלעכקייטן פון דער יידישער ארא-בישער און ענגלישער וועלט. די דאזיקע בארא-טונג, די ערשטע פון אזא מין סארט אין פא-לעסטינע, איז פארבייגעגאנגען אין א פריינט-

פון דער רעדאקציע.

מיר טיילן מיט די לעזער פון אונדזער „המבשר טוב“, אז דער אפצאל פון דעם אבאנע-מענט-פרייז ווערט געמאכט דורך פרייוויליקע נדבות.

Adresa: Redacția „Binevestitorul“, D-lui I. Trachtmann,
str. Gh. Lazăr No. 90, Chișinău, Basarabia, România.